

orde van octrooigemachtigden
raad van toezicht

BESLISSING

Beslissing van 17 februari 2023 van de Raad van Toezicht van de Orde van
Octrooigemachtigden in de klacht van:

Kantoor Klager dan wel Klager

[adres]

Ter zitting vertegenwoordigd door prof. mr. Th.C.J.A. van Engelen, advocaat

Hierna te noemen “Klager”

Tegen

Verweerder

[adres]

Vertegenwoordigd door mr. M. Westerik, advocaat

Hierna te noemen “Verweerder”

Klagers en Verweerder worden hierna gezamenlijk aangeduid als “Partijen”.

1. Procedure en de relevante stukken

- 1.1 De Raad van Toezicht heeft bij brief van 30 maart 2021 een klacht jegens Verweerder ontvangen (hierna: “klachtschrift 1”) met bijlagen. Klachtschrift 1 ziet in het bijzonder op handelen van Verweerder in strijd met Gedragsregel 5d, maar ter zitting is bevestigd dat ook een oordeel wordt gevraagd over strijd met gedragsregel 5a, waarnaar ook in klachtschrift 1 is verwezen. Het klachtschrift omvat onder meer een bijlage met 178 zaken waarvan Klager stelt dat deze door Verweerder zijn overgenomen waarbij de gedragsregels niet zijn nageleefd.
- 1.2 De Raad van Toezicht heeft bij brief van 31 maart 2021 een tweede klacht jegens Verweerder ontvangen (hierna: “klachtschrift 2”) met bijlagen 1-10. Klachtschrift 2 ziet op handelen van Verweerder in strijd met Gedragsregels 1e en 6.
- 1.3 De Voorzitter van de Raad van Toezicht heeft gepoogd een minnelijke schikking tussen partijen te bewerkstelligen. Per e-mail van 15 april 2021 is partijen medegedeeld dat deze poging is mislukt. In verband met verdere klachtzaken die de Raad van Toezicht in verband brengt met klachtschriften 1 en 2 is op 14 juni 2021 nogmaals een poging gedaan om een comparitie tussen partijen te organiseren. Per e-mail van 29 juni 2021 is aan partijen medegedeeld dat ook deze poging is mislukt.
- 1.4 De Raad van Toezicht heeft op 9 mei 2021 een eerste verweerschrift (hierna: “verweerschrift 1-1”) met bijlagen 1-7, op 11 mei 2021 een tweede verweerschrift (hierna: “verweerschrift 2-1”) met bijlage en op 18 mei 2021 een derde verweerschrift (hierna: “verweerschrift 3-1”) zonder bijlagen ontvangen, strekkende tot onbevoegdheid van de Raad van Toezicht en tot (kennelijke) ongegrondverklaring van de klacht volgens klachtschrift 1.
- 1.5 De Raad van Toezicht heeft op 10 mei 2021 een verweerschrift (hierna: verweerschrift 1-2”) ontvangen zonder bijlagen, strekkende tot onbevoegdheid van de Raad van Toezicht en het vaststellen van de omvang van de klacht als weergegeven in klachtschrift 2.

- 1.6 Bij brief van 14 juni 2021 heeft Klager gereageerd op bovengenoemde verweerschriften t.a.v. klachtschrift 1 en klachtschrift 2.
- 1.7 Bij brief van 10 december 2021 heeft de advocaat van Verweerder een “Antwoord op Klacht” ingediend die een nadere toelichting vormt op het verweer ten aanzien van zowel klachtschrift 1 en klachtschrift 2, met bijlagen. In de brief wordt onder meer ingegaan op de specifieke context en feiten voor een aantal relevante cliënten uit het overzicht van Klager ten aanzien van de overgang van zaken. De brief strekt tot niet-ontvankelijkheid van Klager, afwijzing van de vorderingen en veroordeling in de kosten van de klachtprocedure, althans een richtinggevende overweging daarover op te nemen voor een civiele rechter.
- 1.8 Bij brief van 21 december 2021 heeft Klager verzocht de brief van 10 december 2021 van Verweerder niet ontvankelijk te verklaren wegens strijd met de behoorlijke procesorde.
- 1.9 Bij brief van 31 oktober 2022 heeft Klager een inhoudelijke reactie gestuurd op de brief van 10 december 2021 van Verweerder met bijlagen.
- 1.10 Per e-mail van 29 november 2022 heeft de Raad van Toezicht partijen verzocht een aantal relevante opdrachtbrieven van cliënten, bijbehorende opdrachtbevestigingen en de algemene voorwaarden te verschaffen. Van Klager is daarop op 30 november 2022 een e-mail ontvangen met bijlagen, waarvan wordt aangegeven dat het voorbeeld-stukken betreft van in opdracht genomen zaken waaruit telkens de verhouding opdrachtgever (cliënt) - opdrachtnemer (Klager) zou blijken.
- 1.11 Op 1 december 2022 heeft de Raad van Toezicht een zitting gehouden met partijen. Deze zitting is lange tijd na indiening van de klacht gehouden om een fysieke zitting mogelijk te maken.
- 1.12 Partijen hebben geen pleitaantekeningen overgelegd. Vlak voor aanvang van de zitting heeft de advocaat van Verweerder een e-mail gestuurd waarin verwezen wordt naar een bijgevoegde set van de door de Raad van Toezicht op

29 november verzochte stukken. Er wordt geen verdere toelichting gegeven op de stukken. Ter zitting is een papieren kopie overgelegd van de stukken.

1.13 Tijdens de zitting van 1 december 2022 heeft de Raad van Toezicht Klager verzocht om de arbeidsovereenkomst van Verweerder toe te sturen. Klager heeft tevens verzocht schriftelijk te mogen reageren op de door Verweerder vlak voor aanvang van de zitting ingediende stukken. De Raad van Toezicht heeft daarop de zitting geschorst en Klager een termijn van twee weken gesteld voor deze reactie.

1.14 Per e-mail van 2 december 2022 heeft de Raad van Toezicht de arbeidsovereenkomst, alsmede een aanpassing van een bonusregeling en de opzegging van de arbeidsovereenkomst van Klager ontvangen.

1.15 Per e-mail van 15 december 2022 heeft de Raad van Toezicht een schriftelijke reactie van Klager ontvangen op de stukken die door Verweerder vlak voor aanvang van de zitting op 1 december 2022 werden ingediend.

1.16 Na interne beraadslaging van de Raad van Toezicht heeft de secretaris per e-mail van 19 december 2022 Verweerder verzocht om stukken waaruit blijkt dat Cliënt H Verweerder opdracht heeft gegeven hem te vertegenwoordigen. Deze stukken zijn per e-mail van 31 december 2022 ontvangen. Klager heeft hierop per e-mail van 6 januari 2023 gereageerd.

2. De relevante feiten

2.1 Voor klachtschrift 1

Voor de beoordeling van de klacht als weergegeven in klachtschrift 1 wordt, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van de volgende vaststaande, dan wel niet weerlegde of onvoldoende weersproken feiten uitgegaan:

2.1.1 Op 1 mei 2020 is de arbeidsrelatie van Verweerder met Klager, die sinds 1 april 2011 bestond, beëindigd. Verweerder is vervolgens voor zichzelf begonnen. Verweerder heeft van daaruit octrooigemachtigendiensten

verleend aan cliënten die hij ook bediende tijdens de arbeidsrelatie met Klager.

- 2.1.2 Op 11 mei 2020 heeft de advocaat van Klager aan Verweerder een brief gestuurd met het verzoek, en zo nodig sommatie, zich te houden aan het concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst en onrechtmatig handelen jegens Klager te staken.

Cliënt A

- 2.1.3 Op 18 mei 2020 verstuurt cliënt A een e-mail aan Verweerder met daarin onder meer de volgende passages:

“Dit wil ik sturen:

Goedendag,

Ik heb altijd met [Verweerder] uitstekend kunnen samenwerken in het schrijven van de patenten.

...

Na de kennisgeving van 30 april door [Klager] heb ik [Verweerder] onmiddellijk zelf benaderd (op 30 april) ...

...

Ik heb begrepen dat hij een bedrijfje heeft gestart en ik wil mijn octrooizaken door hem laten behartigen.”

- 2.1.4 Verweerder reageert dezelfde dag dat hij akkoord is met de e-mail en dat de e-mail aan hem mag worden gericht. Cliënt A vraagt per e-mail van dezelfde dag of hij zijn e-mail niet ook aan Klager moet sturen.

Verweerder antwoordt daarop:

“Dat kan later nog wel. Het is anders ook heel opmerkelijk dat er een aantal van dat soort mailtjes tegelijkertijd komen...”

[puntjes in origineel – RvT]

- 2.1.5 Op 1 juli 2020 verstuurt Klager een e-mail aan cliënt A met een verzoek om instructies over een octrooiaanvraag in China. Klager ontvangt per e-

mail van 3 juli 2020 van cliënt A na een herinnering per e-mail van Klager aan cliënt A voor een verzoek om instructie het volgende bericht:

“Sorry voor mijn zeer late reactie.”

...

“Ik had begin mei al besloten om mijn octroozaken door [Verweerder] in zijn nieuwe bedrijf te laten doen, maar ben vergeten dat aan [Klager] (en dus jullie” door te geven. Dus de octroozaken worden door [Verweerder] verder behandeld.”

Cliënt B

2.1.6 Op 30 juni 2020 ontvangt Verweerder een e-mail van cliënt B:

... “Ik zal iom het team zorgen dat dossiers zo snel mogelijk worden overgedragen. Zodra wij aan [Klager] opdracht hebben gegeven zullen we je dit laten weten.”

waarna Verweerder antwoordt:

“Veel van de overdrachten zijn eenvoudig eenzijdig te regelen door ofwel de betreffende octrooiraad te informeren of de betreffende agent. Dat kan ik eventueel zo regelen.”

2.1.7 Cliënt B reageert hier niet op, maar stuurt dezelfde dag een bericht aan Klager:

“Hierbij willen wij u informeren over dossiers die beheert (sic) werden door [Verweerder] (zoals bekend, voorheen werkzaam bij Klager, nu werkzaam bij [kantoor Verweerder].

...

Wij zullen [Verweerder] vragen om contact met [Klager] op te nemen met de vraag om het beheer van deze dossiers over te dragen aan [kantoor Verweerder]. [Verweerder] zal op korte termijn contact met u opnemen.”

Cliënt B bericht direct daarna ook Verweerder:

“Zojuist heb ik een mail gestuurd aan [Klager] met de boodschap dat we jou opdracht zullen geven om het beheer van enkele octrooifamilies over te dragen aan [kantoor Verweerder].

...

Kun jij [Klager] informeren dat het beheer naar [kantoor Klager] kan gaan?

...

2.1.8 Op dezelfde dag bericht een medewerker van Klager aan cliënt B:

“Als u akkoord bent, ga ik beginnen met de intrekking van onze vertegenwoordiging ... met [Verweerder] als nieuwe gemachtigde.

...

Graag ontvang ik uw akkoord om dit proces te beginnen”

waarna cliënt B onmiddellijk per e-mail aan Verweerder vraagt:

“Kan ik hier akkoord op geven?”

Cliënt C

2.1.9 In reactie op een e-mail van 24 juli 2020 van Klager aan cliënt C inzake het nieuwheidsrapport van een lopende octrooiaanvraag reageert cliënt C in een e-mailcorrespondentiereeks met Klager van 28 juli 2020 onder meer als volgt:

“Er lijkt sprake te zijn van een misverstand.

Wij hebben de keuze gemaakt om het vervolg van onze patentaanvraag te doen met en andere octrooigemachtigde, ...”

En:

“Wij zijn verder gegaan met [kantoor Verweerder], zij geven aan dat zij geregistreerd staan”

En:

“Wij hebben [kantoor Verweerder] in mei hiervoor benaderd, Ik weet niet hoe het kan dat het nieuwheidsrapport via U en [kantoor Verweerder] is gelopen, wellicht is dat onderling te bespreken.”

2.1.10 Klager stuurt per e-mail van dezelfde dag voornoemde e-mail correspondentie door aan Verweerder en verzoekt Verweerder daarbij zich aan gedragsregel 5 lid d te houden daarbij aangevend:

“Tot nu toe is dat geen enkele keer gebeurd waarmee op ongewenste wijze een ambigue situatie in de verhouding met cliënten, met agenten en ten overstaan van octrooiverlenende instanties is gecreëerd en onnodig heeft voortbestaan”.

2.1.11 Per e-mail van 28 juli 2020 reageert Verweerder door te stellen, verwijzend naar gedragsregel 5 lid d:

“Anders dan gesteld is het andere lid in veruit de meeste gevallen geïnformeerd, voor zover nodig. Maar ik houd het in de gaten.”

2.1.12 Per e-mail van 7 oktober 2020 van Klager aan Verweerder geeft Klager aan dat:

Helaas heb ik moeten constateren dat – ondanks Uw toezegging er op te zullen letten – de situatie zich herhaalt dat U niet zorgdraagt dat [Klager] direct wordt geïnformeerd als U de behandeling van een zaak overneemt, zoals eerder aan U gevraagd met mijn e-mail van 28 juli 2020. Deze en vorige week heeft zich dat in de zaken van [cliënt B] ... voorgedaan, hetgeen tot onwenselijke situaties aanleiding geeft en onnodige communicatie met betrokken partijen.

Dit moet echt anders.”

Cliënt D

2.1.13 Per e-mail van 5 oktober 2020 informeert Klager cliënt D als volgt:

“Inzake de beide EP octrooien ontvingen wij van het Europees Octrooibureau bericht dat er een volmacht is ingediend ten behoeve van [kantoor Verweerder] / [Verweerder].

...

Wilt u deze bewaking en betalingen ook onderbrengen bij [kantoor Verweerder] / [Verweerder], zodat wij deze zaken uit onze administratie kunnen verwijderen?”

[Onderstreping in origineel – RvT]

2.1.14 Op 6 oktober 2020 bericht cliënt D Klager als volgt:

“Inderdaad ... heb ik [kantoor Verweerder] verzocht deze eveneens over te nemen. U kunt deze uit uw administratie verwijderen.”

Onmiddellijk gevolgd door een e-mail van cliënt D aan Verweerder:
“Hopelijk is het na dit mailtje ook duidelijk bij [Klager],”

Overleg met Raad van Toezicht

2.1.15 Klager en Verweerder hebben begin november 2020 contact gehad met de Raad van Toezicht op instigatie van Klager. De voorzitter van de Raad van Toezicht heeft vervolgens telefonisch overleg gehad met Klager en Verweerder afzonderlijk.

2.1.16 Nadat zich volgens Klager een nieuw geval had voorgedaan waarin de vertegenwoordiging door Verweerder is overgenomen zonder dit direct aan Klager te melden, heeft de voorzitter partijen op 26 november 2020 een e-mail gestuurd:

“[Verweerder] heeft mij ... per e-mail laten weten in de toekomst zijn best te doen om uw kantoor te informeren over cliënten die van gemachtigde wisselen. Ik ging ervan uit dat de zaak daarmee was opgelost.”

Verweerder reageert daarop per e-mail van dezelfde dag:

*“Er zijn sinds ons eerdere gesprek geen wijzigingen in gemachtigde opgetreden. Dus er kan geen sprake zijn van toepasselijkheid van de genoemde regel.
Ik heb u overigens ook uitgelegd waarom de regel om andere, moverende redenen niet van toepassing kan zijn.”*

Klager reageert op dezelfde dag per e-mail aan Verweerder:

“De gedragsregel waar het om gaat kent geen voorwaarden. De datum van uw gesprek met de voorzitter van de Raad van toezicht speelt daarom geen rol. De regel is onverkort van toepassing, en ook andere redenen waaraan u refereert kunnen niet van toepassing zijn om u van het volgen van deze gedragsregel te ontheffen. Het is overigens volstrekt onduidelijk aan welke andere redenen u refereert.

Ik verzoek u om mij binnen 10 werkdagen vanaf heden een compleet overzicht te verstrekken van alle zaken die u heeft overgenomen, of overweegt te gaan overnemen. Dit is met name van belang bij zaken die zich nog in het geheime stadium bevinden, maar is daartoe niet beperkt. Het moet niet nodig zijn dat wij bij zaken die niet langer in het geheime stadium zijn, in de officiële registers moeten nagaan of u de zaak heeft overgenomen of wil gaan overnemen, nog daargelaten dat u de betrokken instanties ook niet altijd informeert. Dit lijkt mij overigens de laatste mogelijkheid om dit buiten toezicht op te lossen.”

Cliënt E

2.1.17 Verweerder ontvangt van cliënt E op 15 januari 2021 instructies ten aanzien van de voortzetting van een octrooiaanvraag in 10 landen met een termijn van 9 februari 2021. Verweerder stuurt cliënt E op 5 februari 2021 een e-mail met als inhoud:

“Om verwarring te voorkomen: informeren jullie [Klager] dat jullie verder geen gebruik van hun diensten meer willen maken (of is dat al gedaan?).”

waarop cliënt E antwoordt:

“... heel toevallig dit ik ben ze net aan het bellen.”

2.2 Voor klachtschrift 2

Voor de beoordeling van de klacht als weergegeven in klachtschrift 2 wordt, gelet op de stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, van de volgende vaststaande, dan wel niet weerlegde of onvoldoende weersproken feiten uitgegaan:

2.2.1 Op 1 mei 2020 is de arbeidsrelatie van Verweerder met Klager, die sinds 1 april 2011 bestond, beëindigd. Verweerder is vervolgens voor zichzelf begonnen. Verweerder heeft van daaruit octrooigemachtigend diensten verleend aan cliënten die hij ook bediende tijdens de arbeidsrelatie met Klager.

- 2.2.2 Op 13 mei 2020 heeft Cliënt F een algemene volmacht voor het Europees Octrooibureau getekend ten behoeve van Verweerder.
- 2.2.3 Op 11 September 2020 heeft Cliënt G diverse PCT-volmachten getekend ten behoeve van Verweerder.
- 2.2.4 Op 1 februari 2021 heeft Cliënt H een algemene volmacht voor het Europees Octrooibureau getekend ten behoeve van het kantoor waarbij Verweerder is aangesloten.
- 2.2.5 Op 8 februari 2021 heeft Verweerder het OCNL verzocht om zich te registreren als gemachtigde voor een aantal octrooiposities, waaronder een octrooipositie op naam van Cliënt F, diverse octrooiposities op naam van Cliënt G, en een octrooipositie op naam van Cliënt H.
- 2.2.6 Op 26 januari 2021 ontvangt Klager de opdracht van Cliënt F om een Nederlandse octrooiaanvraag in te trekken.
- 2.2.7 Op 25 februari 2021 informeert het OCNL Klager en Verweerder dat er onduidelijkheid is gerezen over de vraag wie de aangewezen octrooigemachtigde is om namens Cliënt F op te treden.
- 2.2.8 Op 19 maart 2021 informeert Cliënt G Klager dat zij van het kantoor waarbij Verweerder is aangesloten een e-mail ontvangen te hebben met betrekking tot de betaling van de instandhoudingstaks. Volgens de administratie van Cliënt G loopt te vertegenwoordiging echter via Klager.

3. De standpunten van partijen

De Raad van Toezicht onderscheidt op grond van de stukken, de uiteenzetting van de klachten op de zitting en de nadien toegezonden stukken, de volgende preliminaire punten, klachtonderdelen en aanverwante punten, welke hieronder zakelijk worden weergegeven.

3.1 Bevoegdheid van de Raad

- 3.1.1 Verweerder heeft aangevoerd dat de Raad van Toezicht niet bevoegd is omdat Klager en Verweerder verwickeld zijn in een arbeidsconflict. De Raad van Toezicht is niet bevoegd zich uit te laten over een arbeidsconflict.
- 3.1.2 Verweerder stelt zich verder op het standpunt dat de gedragsregels gelden voor Leden en daarom slechts betrekking kunnen hebben op Nederlandse octrooiaanvragen, octrooien en gemachtigden. In dat kader legt Verweerder de vraag voor of de Raad van Toezicht bevoegd is een klacht te behandelen die betrekking heeft op de behandeling van niet-Nederlandse octrooiaanvragen/octrooien.
- 3.1.3 Verweerder stelt zich verder op het standpunt dat de Raad van Toezicht slechts bevoegd zou zijn om zich uit te spreken over hetgeen er letterlijk in de gedragsregels staat.
- 3.1.4 Klager voert aan dat de omstandigheid dat de klacht is gebaseerd op de gedragsregels de bevoegdheid van de Raad van Toezicht geeft en dat de beoordeling van deze gedragsregels bij uitstek is opgedragen aan deze Raad.

3.2 Ontvankelijkheid van Klager¹

- 3.2.1 Verweerder heeft aangevoerd dat de klacht al is afgehandeld in een minnelijke schikking van het arbeidsconflict. De Raad zou geen klacht kunnen behandelen over dossiers waarover een schikking is bereikt.
- 3.2.2 Klager ontkent dat een minnelijke schikking tot stand is gekomen.
- 3.2.3 Verweerder heeft voorts aangevoerd dat Klager geen Lid is van de Orde, maar een octroobureau. Daarom kan Klager geen klacht indienen, nu gedragsregel 5 over Leden van de Orde gaat.

¹ Verweerder heeft in enkele gevallen de bevoegdheid van de Raad in twijfel getrokken, waar het naar het oordeel van de Raad de ontvankelijkheid van de Klager betreft. De Raad behandelt deze gevallen daarom onder het kopje "Ontvankelijkheid van de Klager".

- 3.2.4 Klager heeft ter zitting aangegeven van mening te zijn dat gedragsregel 5 ook op octrooibureaus ziet. Indien dit anders is, wordt de Raad van Toezicht verzocht de natuurlijke persoon achter het octrooibureau als Klager aan te merken. Ter zitting heeft Verweerder aangegeven daar geen bezwaar tegen te hebben.
- 3.2.5 Verweerder heeft daarnaast aangevoerd dat Gedragsregel 5a vereist dat eerst overleg tussen leden dient plaats te vinden voordat een klacht kan worden ingediend. Dat is volgens Verweerder in deze zaak niet gebeurd.
- 3.2.6 Klager voert aan dat er voor indiening van de klacht getracht is de zaak buiten de Raad van Toezicht om te regelen voordat de klacht op 30 maart 2021 is ingediend.
- 3.2.7 Verweerder heeft ten slotte aangevoerd dat Klager niet ontvankelijk is voor alle overdrachten voor 1 november 2020 op grond van overleg met de Raad van Toezicht in november 2020. Verweerder stelt dat de uitkomst van dat overleg was dat er voor die zaken geen reden was om een eventuele klacht in behandeling te nemen. Verweerder concludeert dat de klacht kennelijk niet ontvankelijk was.

3.3 Ontvankelijkheid van verweerschrift d.d. 10 december 2021

- 3.3.1 Klager heeft per brief van 21 december 2021 bezwaar gemaakt tegen het verweer van (de advocaat van) Verweerder van 10 december 2021. Klager stelt dat Verweerder in mei reeds vier reacties op de klacht (drie in reactie op klachtschrift 1 en één in reactie op klachtschrift 2) heeft ingediend waarop Klager weer heeft gereageerd op 14 juni 2021. Klager stelt dat het niet aangaat om zes maanden later nog eens een uitgebreid verweer in te dienen en acht deze gang van zaken in strijd met de behoorlijke procesorde.

3.4 Klachtschrift 1

- 3.4.1 Klachtschrift 1 komt erop neer dat Verweerder 178 zaken² heeft overgenomen van Klager zonder Klager daarbij overeenkomstig gedragsregel 5d te informeren. Klager stelt bovendien dat dergelijk gedrag niet collegiaal is overeenkomstig gedragsregel 5a.
- 3.4.2 Verweerder stelt dat dat er voor een groot deel van de dossiers geen sprake is van enige overgang aangezien Verweerder reeds in persoon de geregistreerde gemachtigde was. Verweerder stelt dat er in dat geval geen sprake is van toepassing van artikel 5, lid d) omdat Verweerder in die gevallen het enige lid is en er van een overgang dus geen sprake is.
- 3.4.3 Klager heeft hier tegenin gebracht dat het onjuist is dat de enkele omstandigheid dat Verweerder tijdens zijn dienstverband met Klager de inhoudelijke behandeling van bepaalde dossiers heeft verzorgd met zich meebrengt dat wanneer het dienstverband eindigt deze dossiers met Verweerder zouden meegaan. De opdrachten van cliënten zijn in het algemeen gegeven aan het kantoor waarbij Verweerder werkte en het kantoor stuurt uiteindelijk ook de rekening voor de verrichte werkzaamheden. Klager voert aan dat indien de opvatting van Verweerder juist zou zijn dat hij na zijn vertrek gemachtigde is gebleven van de dossiers die hij tijdens zijn dienstverband verzorgde, er tal van cliënten bij Klager zijn achtergebleven bij Klager waar Verweerder zich niet verder om heeft bekommerd hetgeen in strijd zou zijn met Gedragsregel 4c.
- 3.4.4 Verweerder stelt verder dat hij, voor zover nodig en waar nodig zelfs meermalen, alle relevante cliënten heeft verzocht Klager te informeren om Klager, en vooral de administratie van Klager, op de hoogte te stellen. In de meeste gevallen heeft Verweerder bericht gekregen dat men dat gedaan heeft. In bovengenoemde gevallen is, aldus Verweerder, er voor gezorgd dat Klager werd geïnformeerd. Verweerder wijst erop dat gedragsregel 5d spreekt van “*zorgen voor*, met andere woorden van een

² De Raad van Toezicht heeft zich geconcentreerd op die zaken die door partijen nader zijn onderbouwd en daaruit de zaken geselecteerd die dragend zijn voor de onderhavige beslissing.

zorgplicht om te zorgen dat het andere Lid wordt geïnformeerd: dat hoeft dus niet direct van Lid tot Lid”. Een verzoek aan cliënt om Klager te informeren is voldoende om aan die zorgplicht te voldoen, zeker in die gevallen waarin van een eigenlijke overgang geen sprake is.

Gedragsregel 5d is geen prestatieverplichting, aldus Verweerder.

Verweerder stelt ten aanzien van de informatievoorziening door cliënt dat *“..indien een cliënt dat simpelweg weigert te doen of zelfs verbiedt om ander contact op te nemen met Klager, dan is dat niet op het conto van [Verweerder] te schrijven.”*

- 3.4.5 Klager heeft aangevoerd dat, indien de berichten van Verweerder in ogenschouw worden genomen blijkt dat, door niet rechtstreeks en met open vizier aan Klager te melden dat Verweerder de zaak overneemt, telkens een ambigue situatie in het leven is geroepen en gehouden. Dit gaat, aldus Klager, ten koste van een adequate behartiging van de belangen van cliënten en trekt een onwenselijke wissel op de werknemers van Klager die zich inzetten om te allen tijde te voorkomen dat zaken mislopen.
- 3.4.6 Met betrekking tot cliënt A stelt Klager dat de e-mail van 1 juli 2020 illustreert waar het om gaat. Het is Verweerder al geruime tijd bekend dat hij de zaak heeft overgenomen maar Klager blijft nodeloos belast met de zorg. Verweerder stelt dat Klager al op 12 juni 2020 is geïnformeerd en biedt daarvan bewijs aan.
- 3.4.7 Met betrekking tot cliënt B stelt Klager dat hij deze cliënt actief heeft benaderd, terwijl dat het op het pad van Verweerder lag om Klager actief te informeren. Verweerder heeft gesteld dat Klager op 30 juni 2020 is geïnformeerd over de overdracht van de zaken.
- 3.4.8 Klager stelt met betrekking tot cliënt D dat hij deze eveneens actief moest benaderen om duidelijkheid te krijgen na een bericht van het Europees Octrooibureau dat de vertegenwoordiging door Verweerder was overgenomen. Verweerder stelt dat Klager al op 6 oktober 2020 is geïnformeerd.

- 3.4.9 Met betrekking tot cliënt E stelt Klager dat hij in een afrondingsproces van een vaststellingsovereenkomst met Verweerder zat toen hij voor deze cliënt moest constateren dat Verweerder zich weer niets van de gedragsregels en de afspraken aantrok. Klager meldde vervolgens zijn advocaat niet verder te willen met de vaststellingsovereenkomst.
- 3.4.10 Verweerder stelt verder nog dat hij tijdens de arbeidsrechtzaak aan de advocaat van Klager een overzicht van alle relevante dossiers heeft verschaft. Klager stelt dat hij op 26 november 2020 om een overzicht heeft verzocht en dat hij het overzicht zelf heeft moeten construeren aan de hand van eigen onderzoek.
- 3.4.11 In de stukken en ter zitting heeft Verweerder aandacht gevraagd voor de verstoorde relatie met Klager en aangegeven dat het hem onder die omstandigheden moeilijk viel om contact met Klager te hebben om Klager zelf op de hoogte te stellen van overnames van de behandeling van dossiers en dat Verweerder om die reden de keuze heeft gemaakt om cliënten te vragen Klager te informeren over de overnames. Klager heeft daartoe gewezen op gedragsregel 5, lid a, met betrekking tot een goede collegialiteit tussen leden van de Orde. Die collegialiteit dient volgens deze gedragsregel in acht te worden genomen, “onafhankelijk van persoonlijke gevoelens”.

3.5 Klachtschrift 2

- 3.5.1 Klachtschrift 2 komt erop neer dat Verweerder volgens Klager een valse of misleidende verklaring afgegeven aan het OCNL om bepaalde cliënten te vertegenwoordigen en daarmee heeft gehandeld in strijd met gedragsregels 1e en 6.
- 3.5.2 Klager stelt dat Verweerder, na het beëindigen van de arbeidsrelatie tussen Klager en Verweerder, niet gemachtigd was om de cliënt F, cliënt G, en cliënt H te vertegenwoordigen bij het OCNL. Door zich bij het OCNL

te melden als gemachtigde van deze cliënten, levert dat misleiding van het OCNL op.

- 3.5.3 Verweerder heeft zich niet expliciet uitgesproken naar aanleiding van dit klachtonderdeel 2 anders dan in algemene bewoordingen en de stelling dat de klacht een feitelijke onderbouwing mist. Verweerder heeft echter wel diverse volmachten van cliënten F en G overlegd.
- 3.5.4 Klager heeft in reactie op de aanvullende stukken die op 31 december 2022 zijn ontvangen gesteld dat de algemene volmacht van Cliënt H van 1 februari 2021 slechts een algemene persoonlijke volmacht ten behoeve van het Europees Octrooibureau aan een collega-gemachtigde waarmee Verweerder samenwerkt betreft en dat dit dus op geen enkele wijze gezien kan worden als een opdracht van Cliënt H aan Verweerder of aan diens kantoor.

4. Beoordeling door de Raad van Toezicht

Op grond van bovenstaande feiten, de klachtonderdelen en aanverwante punten komt de Raad van Toezicht tot het volgende oordeel:

4.1 Bevoegdheid van de Raad

- 4.1.1 De bevoegdheid van de Raad van Toezicht is geregeld in artikel 23o, lid 1 ROW 1995. Daarin wordt bepaald dat de Raad van Toezicht een tegen een octrooigemachtigde gerezen bedenking in behandeling neemt op een met redenen omklede schriftelijke klacht.
- 4.1.2 Artikel 23n, lid 1 ROW 1995 bepaalt onder meer dat een octrooigemachtigde die zich schuldig maakt aan enig handelen of nalaten dat in strijd is hetgeen een octrooigemachtigde betaamt, kan worden onderworpen aan een maatregel van de Raad van Toezicht. De door de Orde vastgestelde gedragsregels vormen een uitwerking van dit

gedragsrecht en gelden als toetssteen voor bedenkingen tegen een octrooigemachtigde³.

- 4.1.3 De Raad van Toezicht stelt vast dat klachtschrift 1 en klachtschrift 2 klagen over het gedrag van Verweerder waarbij expliciet wordt verwezen naar de volgens Klager overtreden gedragsregels waarbij de klachten met redenen zijn omkleed. Daarmee is de bevoegdheid van de Raad van Toezicht gegeven. De wet stelt geen nadere voorwaarden aan de bevoegdheid van de Raad van Toezicht, zodat niet van belang is dat er een arbeidsconflict speelt tussen partijen. Dat betekent vanzelfsprekend niet dat de Raad van Toezicht zich zal uitlaten over het arbeidsconflict voor zover zich dat uitstrekt buiten toepassing van de gedragsregels.
- 4.1.4 Ook beperkt de bevoegdheid van de Raad van Toezicht zich niet strikt tot klachten betreffende Nederlandse octrooiaanvragen of Nederlandse octrooien. De gedragsregels hebben betrekking op leden van de Orde van Octrooigemachtigden, d.w.z. in het register van het Octrooiencentrum Nederland ingeschreven octrooigemachtigden. Het is staande praktijk dat deze octrooigemachtigden zich in hun werkzaamheden niet enkel beperken tot Nederlandse octrooiaanvragen en Nederlandse octrooien, maar ook bijv. adviseren over mogelijkheden voor octrooibeschermting buiten Nederland in brede zin. De gedragsregels hebben betrekking op het gedrag van leden van de Orde van Octrooigemachtigden en niet op het land waar bescherming wordt verkregen.
- 4.1.5 De Raad van Toezicht is ten slotte niet gehouden aan een letterlijke lezing van de gedragsregels. De gedragsregels betreffen open normen voor leden die per definitie invulling behoeven om te worden toegepast op een klacht.
- 4.1.6 De Raad van Toezicht is daarom bevoegd de klachtschrift 1 en klachtschrift 2 in behandeling te nemen.

³ Zie bijv. ook Gerechtshof Den Haag, d.d. 23 augustus 2016, zaaknummer 200.182.994/01.

4.2 Ontvankelijkheid van Klager

- 4.2.1 De niet-ontvankelijkheidsargumenten van Verweerder overtuigen de Raad van Toezicht niet.
- 4.2.2 Klager ontkent dat er een minnelijke schikking is bereikt met Verweerder. Verweerder stelt ook zelf dat Klager de minnelijke schikking tegenwerkt. De Raad van Toezicht neemt daarom aan dat een minnelijk schikking niet is bereikt.
- 4.2.3 In zijn algemeenheid geldt voorts dat de Rijksoctrooiwet geen eisen stelt aan de hoedanigheid van een klager voor het instellen van een klacht. In het algemeen kan een klager een lid zijn, maar dit is niet vereist. Dat is anders voor een verweerder; klachten zijn alleen ontvankelijk tegen leden van de Orde.
- 4.2.4 Dat geldt naar het oordeel van de Raad van Toezicht ook voor de specifieke bepaling van gedragsregel 5d. Gedragsregel 5d bepaalt weliswaar dat, kort gezegd, bij de overgang van een zaak het ene lid het andere lid direct informeert, maar hieronder moet begrepen worden de overgang van het ene samenwerkingsverband van leden (een kantoor van octrooigemachtigden) naar het andere samenwerkingsverband van leden (een ander kantoor). De ratio van gedragsregel 5d is immers dat te allen tijde duidelijk is waar de verantwoordelijkheid van een zaak ligt, zoals hieronder ten aanzien van klachtschrift 1 in meer detail zal worden besproken. Deze gedragsregel kan niet worden omzeild door zaken over te dragen op een ander niveau dan van lid op lid.
- 4.2.5 Overigens merkt de Raad van Toezicht op dat Verweerder ter zitting heeft aangegeven geen bezwaar te maken dat de vertegenwoordiger van Klager in de plaats van Klager treedt. Daarmee is ongeacht hetgeen de Raad hiervoor heeft overwogen de ontvankelijkheid op dit punt gegeven.
- 4.2.6 Ook strookt het niet-ontvankelijkheidsargument van Verweerder dat Klager niet eerst zou hebben overlegd niet met de feiten. Verweerder geeft zelf

aan dat in oktober 2020 en november 2020 overleg is geweest met Klager en de voorzitter van de Raad van Toezicht. Ook voorafgaand aan dat overleg blijkt uit de producties van e-mailverkeer tussen Klager en Verweerder dat de overdracht van dossiers is besproken (zie bijv. de e-mail van 28 juli 2020 bij klachtschrift 1) en tussen partijen is onderhandeld over een vaststellingsovereenkomst. Klager merkt terecht op dat het standpunt van Verweerder dat er in maart 2021 ‘opnieuw’ een klacht is ingediend onjuist is. De klachtschriften van maart 2021 zijn de eerste klachten waarover de Raad van Toezicht om een oordeel wordt gevraagd. Het overleg tussen partijen voorafgaand aan maart 2021 is naar het oordeel van de Raad van Toezicht ruim voldoende om Klager ontvankelijk te laten zijn.

4.2.7 Ten slotte vindt ook het argument dat de uitkomst van het overleg met de Raad van Toezicht zou zijn dat er geen reden was om een (eventuele) klacht in behandeling te nemen geen enkele steun in de feiten. Er was in november 2020 nog geen sprake van een klacht en de e-mail van de voorzitter van de Raad van Toezicht spreekt ook niet over (behandeling van) een klacht.

4.2.8 De Raad van Toezicht oordeelt daarmee dat Klager ontvankelijk is in de onderhavige klachtenprocedure.

4.3 Ontvankelijkheid van verweerschrift d.d. 10 december 2021

4.3.1 De Raad van Toezicht acht het verweerschrift van Verweerder ontvankelijk. Het verweerschrift van Verweerder omvat in hoofdzaak een verdere toelichting over bevoegdheid en ontvankelijkheid die als reactie op de brief van Klager d.d. 14 juni 2021 kunnen worden gezien, alsmede een juridische argumentatie over gedragsregel 5 waarover ook ter zitting uitvoerig is gesproken. Klager heeft bovendien in de brief van 14 juni 2021 erkend dat de eerste zeven zaken in zijn overzicht foutief zijn opgenomen en daarbij opgemerkt dat er nog 171 overtredingen overblijven, zonder

daarbij een nadere argumentatie te geven. De Raad van Toezicht vindt het daarom begrijpelijk dat Verweerder een aantal verdere zaken nader onderzoekt en die opbrengt in een verdere reactie, zoals gedaan in sectie 6 van het verweerschrift. Ten slotte geldt dat de zitting pas bijna een jaar na het verweerschrift heeft plaatsgevonden, waardoor er voldoende tijd is geweest voor Klager om een verdere reactie te geven, hetgeen Klager ook heeft gedaan bij zijn brief van 31 oktober 2022. De Raad van Toezicht oordeelt derhalve dat Klager niet in zijn positie wordt geschaad door het verweerschrift van 10 december 2021 toe te laten.

- 4.3.2 Ten overvloede merkt de Raad van Toezicht op dat het, uitzonderlijke omstandigheden daargelaten, sterk de voorkeur verdient om klacht en verweer te concentreren. Het indienen van meerdere brieven met daarin telkens nieuwe argumenten of aanvullingen op reeds gevoerde argumenten, zonder dat daartoe aanleiding wordt gegeven door de andere partij, vormt niet alleen een grote belasting van de andere partij (en de Raad van Toezicht), maar kan onder omstandigheden zeker wel in strijd komen met de beginselen van een behoorlijk proces.

4.4 Klachtschrift 1

Gedragsregel 5d – interpretatie door de Raad

- 4.4.1 Klachtschrift 1 richt zich met name op gedragsregel 5d:

“Als een Lid de opdracht krijgt van een Cliënt om de behandeling van een zaak over te nemen van een ander Lid, dan is het Lid dat de opdracht krijgt vrij om deze te accepteren, op voorwaarde dat het Lid dat de opdracht krijgt ervoor zorgt dat het andere Lid direct wordt geïnformeerd. Dit andere Lid zal zonder vertraging alle documenten en elektronische bestanden die noodzakelijk zijn voor het behandelen van de zaak lenen of overdragen dan wel kopieën aan het Lid ter beschikking stellen tegen een redelijke vergoeding.”

- 4.4.2 Deze gedragsregel is erop gericht om de overdracht van zaken in goede banen te leiden door de verplichtingen voor het overdragende lid (i.c. Klager) en het overnemende lid (i.c. Verweerder) vast te leggen. Anders dan Verweerder stelt betreft deze regel naar het oordeel van de Raad een prestatieverplichting, hetgeen wil zeggen dat beide leden zorg dienen te dragen dat het in de gedragsregel verwoorde resultaat wordt gerealiseerd. Voor het overdragende lid betekent dit dat dit lid zaken zonder vertraging overdraagt; voor het overnemende lid betekent dit dat dit lid ervoor zorgt dat het overdragende lid direct wordt geïnformeerd. De onderhavige klacht als verwoord in klachtschrift 1 betreft de verplichting van het overnemende lid.
- 4.4.3 De wijze waarop het overnemende lid ervoor zorgt dat het overdragende lid wordt geïnformeerd is niet nader gespecificeerd in de gedragsregel. Ondanks dat de gedragsregel hier enige ruimte laat, spreekt de Raad een sterke voorkeur uit voor rechtstreeks contact tussen het overnemende lid en het overdragende lid om afspraken te maken over de overdracht. De leden, dan wel hun kantoren, weten immers precies welke informatie nodig is voor een foutloze, soepele en efficiënte overdracht. Zo kan het bijvoorbeeld nodig zijn dat niet enkel de naam van het overnemende lid wordt vermeld, maar ook een correspondentieadres dat aan octrooiverlenende instanties kan worden doorgegeven. Ook kan het nodig zijn om, zeker in het geval van octrooiaanvragen die nog niet zijn gepubliceerd, nauwkeurige gegevens te verschaffen over mogelijke verdere over te dragen aanvragen in een octroofamilie. Daarnaast kunnen in het rechtstreekse contact afspraken worden gemaakt over de exacte datum van overdracht van de verantwoordelijkheid van de zaak of zaken, zodat te allen tijde duidelijk is wie verantwoordelijkheid voor deze zaak of zaken draagt. Op deze wijze kan het risico van het verval van rechten worden geminimaliseerd en worden de partijen die betrokken zijn bij de overdracht niet meer belast dan strikt noodzakelijk.

- 4.4.4 Gedragsregel 5d verplicht niet tot een rechtstreeks contact tussen leden om een overdracht van zaken te regelen. Gedragsregel 5d laat de mogelijkheid open dat het overdragende lid op andere wijze wordt geïnformeerd. Een alternatieve wijze van het informeren van het overdragende lid is dat het overdragende lid wordt geïnformeerd door de cliënt waarvan de zaak overgaat naar het overnemende lid. De Raad van Toezicht merkt echter op dat de keuze voor deze alternatieve vorm in het algemeen niet de voorkeur verdient.
- 4.4.5 Gedragsregel 5d betreft een regel die van toepassing is tussen leden van de Orde. Deze leden zijn professionele octrooigemachtigden en zijn exact op de hoogte welke gegevens nodig zijn voor een foutloze en soepele overdracht, kennen de relevantie van verschillende termijnen en houden een nauwkeurige termijnbewaking bij waaraan hoge eisen worden gesteld voor alle zaken onder hun verantwoordelijkheid. Dit gaat in de regel niet op voor cliënten van leden. Van cliënten mag in zijn algemeenheid dan ook niet worden verwacht dat de informatie die zij verstrekken juist en/of volledig is. Een overnemend lid dat ervoor kiest om de informatie aan het overdragende lid via de cliënten te laten verlopen dient er daarom actief op toe te zien dat de informatie die cliënten verstrekken aan het overdragende lid voldoet aan dezelfde eisen als in het geval dat hij die informatie zelf had gegeven. Gedragsregel 5d betreft immers een prestatieverplichting en de verplichting tot het realiseren van het resultaat ligt bij het overnemende lid.
- 4.4.6 Het is in het licht van het bovenstaande evident dat, indien de cliënt weigert om de overdragende gemachtigde te informeren, deze plicht blijft rusten op de overnemende gemachtigde. Dit is niet anders wanneer, zoals Verweerder als voorbeeld heeft gegeven, de cliënt het overnemende lid verbiedt om in contact te treden met het overdragende lid. Gedragsregel 1k bepaalt immers dat schending van de gedragsregels niet kan worden gerechtvaardigd door een beroep op de instructies van een cliënt.
- 4.4.7 Daarnaast is het, ook vanuit het oogpunt van de collegialiteit (zie gedragsregel 5a) niet redelijk om het overdragende lid extra te belasten

wanneer de informatievoorziening volgens gedragsregel 5d via cliënten geschiedt, zeker niet in het geval dat deze wijze van informatievoorziening de keuze is van het overnemende lid. Ook dit pleit voor een rechtstreeks contact tussen de leden voor een overdracht van zaken. Het alternatief is dat het overnemende lid de informatie over de overdracht die cliënt wil sturen eerst controleert en, zo nodig aanvult en verbetert, alvorens deze door cliënt te laten versturen aan het overdragende lid. Het komt de Raad voor dat een dergelijke wijze van informatieverstrekking inefficiënt is, maar er kunnen redenen zijn om deze zo in te kleden.

- 4.4.8 Ongeacht de wijze van informatieverstrekking bepaalt gedragsregel 5d dat het overnemende lid ervoor zorgt dat het overdragende lid direct wordt geïnformeerd. Hiermee wordt bedoeld op een spoedige melding aan het overdragende lid, nadat het overnemende lid de opdracht van de cliënt heeft gekregen. Het gaat bij deze termijn niet om een termijn waarbinnen de zaak (en de verantwoordelijkheid daarvoor) is overgedragen. In de regel acht de Raad een termijn voor het informeren van het overdragende lid van ten hoogste vijf werkdagen wenselijk, waarbij individuele gevallen andere termijnen kunnen rechtvaardigen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een finale termijn voor een zaak zich binnen deze termijn voordoet, zodat het overdragende lid nog eerder moet worden geïnformeerd. Dit voorkomt dubbel werk en extra kosten.

Is gedragsregel 5d in deze zaak van toepassing?

- 4.4.9 Verweerder heeft aangevoerd dat een aantal van de zaken die Klager heeft genoemd niet naar hem zijn overgegaan, aangezien Verweerder reeds in persoon de geregistreerde gemachtigde was tijdens zijn dienstverband bij Klager. Daarmee zou, aldus Verweerder, gedragsregel 5d niet van toepassing zijn.
- 4.4.10 De Raad gaat niet mee met deze visie en volgt het standpunt van Klager. De zaken die Verweerder behandelde tijdens zijn dienstverband bij Klager waren zaken van cliënten van Klager, zoals ook in de regel het geval zal

zijn bij een dienstverband. De arbeidsovereenkomst tussen Verweerder en Klager geeft bijvoorbeeld aan dat:

“Bij beëindiging van het dienstverband zal [Verweerder] zich gedurende een aaneengesloten tijdvak van drie jaar volgend op de beëindiging van het dienstverband er van onthouden om cliënten van [Klager] actief te benaderen, tenzij [Klager] zich hiermee schriftelijk accoord heeft verklaard, eventueel onder flankerende voorwaarden.”

De Raad leidt hieruit af dat de cliënten waarvoor Verweerder zaken behandelde tijdens zijn dienstverband bij Klager, cliënten, en daarmee zaken, van Klager waren. Indien dat anders zou zijn, is bovenbedoeld beding uit de arbeidsovereenkomst onbegrijpelijk.

- 4.4.11 Er zijn door Verweerder geen andere bewijsstukken overlegd waaruit de Raad opmaakt dat de cliënten reeds van Verweerder waren ten tijde van het dienstverband bij Klager. Zaken die behoren bij cliënten van Klager, behoren volgens de Raad aan Klager.
- 4.4.12 Het enkele gegeven dat Verweerder tijdens het dienstverband bij Klager zaken reeds feitelijk behartigde als octrooigemachtigde bij Klager en als vertegenwoordiger is geregistreerd bij octrooiverlenende instanties, maakt naar het oordeel van de Raad niet dat de zaak daarmee van Verweerder is. Verweerder behandelde deze zaken immers onder dienstverband met Klager, en daarmee behoren de zaken tot Klager totdat een zaak is overgenomen van Klager. Dat is door de enkele registratie van een volmacht niet het geval. Ter zitting heeft Klager bovendien bevestigd dat eventuele fouten die Verweerder tijdens zijn dienstverband zou maken bij de behandeling van die zaken onder de aansprakelijkheidsverzekering van Klager vallen.
- 4.4.13 Verweerder heeft verder het standpunt van Klager niet weersproken dat, indien de opvatting juist zou zijn dat zaken die Verweerder behandelde aan Verweerder zouden toebehoren, hij een aantal zaken onbeheerd bij Klager heeft achtergelaten na beëindiging van zijn dienstverband en Verweerder daardoor in strijd zou hebben gehandeld met gedragsregel 4c.

De Raad gaat ervan uit dat Verweerder geen zaken onbeheerd bij Klager achter heeft willen laten. Dat uitgangspunt is enkel juist indien deze zaken door de enkele behandeling nog niet door Verweerder zijn overgenomen, hetgeen in lijn is met de opvatting van de Raad.

4.4.14 Verweerder heeft in zijn antwoord d.d. 10 december 2021 nog gewezen op de positie van het Europees Octrooibureau in een zaak over vertegenwoordiging voor een niet in deze procedure behandelde cliënt van een ander lid dat niet in deze procedure betrokken is. Deze zaak is niet relevant van het standpunt van de Raad in onderhavige zaak, althans is daarover onvoldoende informatie beschikbaar.

4.4.15 De Raad concludeert daarom dat voor alle zaken die Verweerder tijdens het dienstverband⁴ met Klager heeft behandeld en die Verweerder na afloop van het dienstverband heeft overgenomen, gedragsregel 5d van toepassing is.

Toepassing van gedragsregel 5d op overname zaken voor cliënten A-E

4.4.16 Verweerder heeft in de eerste plaats aangegeven dat Klager is geïnformeerd, getuige het overzicht met informatie dat Klager heeft. Klager heeft aangegeven dat hij dat overzicht zelf heeft geconstrueerd. De Raad van Toezicht heeft geen stukken ontvangen die aantonen dat dit overzicht door Verweerder is verstrekt en gaat daarom aan dit verweer voorbij.

4.4.17 Klager heeft aangevoerd dat de handelswijze van Verweerder voor de overdracht van zaken niet in lijn is met gedragsregel 5d. De Raad van Toezicht zal deze klacht beoordelen voor een aantal door Klager genoemde cliënten A-E.

⁴ Voor geheel nieuwe zaken, dus zaken die zijn ontstaan ná uitdiensttreding van Verweerder bij Klager, is er volgens de Raad geen sprake van een overgang. Deze zaken bestonden immers niet ten tijde van het dienstverband met Klager en daarmee is gedragsregel 5d niet van toepassing. Daarbij dient te worden opgemerkt dat het belangrijk is voor cliënten duidelijkheid te hebben welk lid welke zaken behartigt en adviseert de Raad cliënten hierover duidelijk in te lichten.

- 4.4.18 De Raad van Toezicht oordeelt dat voor geen van de cliënten A, B, C, D en E is voldaan aan gedragsregel 5d. Voor geen van deze cliënten heeft Verweerder zelf contact opgenomen met Klager, maar is er correspondentie tussen cliënt en Klager geweest zonder dat Verweerder daar een actieve rol in heeft gespeeld zoals in bovenstaande sectie ten aanzien van de interpretatie van gedragsregel 5d uiteen is gezet.
- 4.4.19 Voor cliënt A vernam Klager op 3 juli 2020 van cliënt A dat een zaak door Verweerder was overgenomen, nadat Klager om instructies van cliënt A had gevraagd. Het dossier geeft geen blijk van een actieve rol van Verweerder. In tegendeel, volgens de door Verweerder zelf overgelegde e-mail correspondentie had Verweerder op 18 mei 2020 contact met cliënt A en adviseerde hem ten aanzien van de informatie over de overdracht aan Klager over een gereedstaande e-mail “*dat kan later nog wel*”. Daarnaast maakt de Raad uit deze correspondentie op dat Klager niet direct is geïnformeerd ten aanzien van ten minste de Chinese zaak⁵. Dit leidde ertoe dat Klager onnodig werd belast met de correspondentie over ten minste de Chinese zaak voor cliënt A.
- 4.4.20 Ten aanzien van cliënt B blijkt uit de e-mail correspondentie evenmin van een actieve rol van Verweerder. In zijn e-mail van 30 juni 2020 laat hij cliënt weten overdrachten eenvoudig “*eenzijdig*” te kunnen regelen. Aangezien cliënt B een relatief ervaren octrooiaanvrager betreft, heeft cliënt B de overdracht blijkens de overgelegde stukken zelf grotendeels geregeld. De overdracht is door cliënt B zelf vervolgens voortvarend opgepakt.
- 4.4.21 Cliënt B heeft Klager echter wel geïnformeerd dat Cliënt B het beheer van dossiers wil onderbrengen bij Verweerder. “[*Verweerder*] zal op korte

⁵ Verweerder heeft aangegeven dat Klager t.a.v. cliënt A op 12 juni 2020 is geïnformeerd en heeft daarvoor bewijs aangeboden (zie blz. 11 van 16 van het antwoord d.d. 10 december 2021). De door Verweerder op 1 december 2022 overgelegde stukken geven daar geen blijk van (wel een volmacht voor het EPO d.d. 13 juli 2020), maar zelfs als die datum zou kloppen is de termijn tussen de overeengekomen overname op 18 mei 2020 en 12 juni 2020 te lang.

termijn contact met u [Klager] opnemen". Er zijn geen stukken overgelegd dat dit ook daadwerkelijk gedaan is. Klager vraagt aan cliënt B of "*Klager kan beginnen met de intrekking van onze vertegenwoordiging ... met [Verweerder] als nieuwe gemachtigde*", waarbij cliënt B vraagt aan Verweerder of deze hierop akkoord kan geven. Verweerder antwoordt hierop echter niet, althans verdere correspondentie daaromtrent is bij de Raad niet bekend, en het had op de weg van Verweerder gelegen om zijn actieve betrokkenheid nader te staven.

- 4.4.22 Voor cliënt C vernam Klager op dezelfde wijze als bij cliënt A pas nadat Klager zelf contact opnam dat de zaken voor deze cliënt inmiddels bij Verweerder waren ondergebracht. Verweerder heeft niet gesteld dat Klager wel is geïnformeerd, maar enkel aangegeven dat "*het andere lid in veruit de meeste gevallen [is] geïnformeerd, voor zover nodig*". Verweerder laat daarbij in het midden of Klager met betrekking tot cliënt C is geïnformeerd, zodat de Raad veronderstelt dat dat niet is gebeurd tot het moment dat Klager op eigen initiatief cliënt C benaderde. Aangezien Verweerder blijkens de e-mail correspondentie al in mei 2020 door cliënt C is benaderd, stelt de Raad vast dat Klager niet direct is geïnformeerd.
- 4.4.23 Op dezelfde wijze als bij cliënten A en C vernam Klager ook pas van de overdracht van de zaak van cliënt D aan Verweerder nadat Klager zelf contact met cliënt D had opgenomen. Opnieuw blijkt niet van enig bericht van Verweerder aan Klager, noch van enige actieve betrokkenheid van Verweerder in de informatievoorziening aan Klager door cliënt D. De Raad kan op grond van de stukken niet beoordelen of Klager door cliënt D direct is geïnformeerd omdat niet duidelijk is wanneer Verweerder de zaak van cliënt D heeft overgenomen.
- 4.4.24 Ten aanzien van cliënt E ontvangt Verweerder op 15 januari 2021 instructies ten aanzien van de voortzetting van een octrooiaanvraag in 10 landen met een termijn van 9 februari 2021. Verweerder stuurt cliënt E op 5 februari 2021 een e-mail met de vraag om Klager te informeren. De Raad stelt vast dat hieruit enige betrokkenheid van Verweerder blijkt, maar dat de instructie over welke informatie daarvoor nodig is, ontbreekt. Zoals

hierboven al werd aangegeven dient, indien het overnemende lid de informatie via cliënt aan het overdragende lid, ervoor te zorgen dat de juiste informatie aan het overdragende lid wordt gegeven. De instructie van Verweerder (“...informerer jullie [Klager] verder geen gebruik van hun diensten meer willen maken...”) is onvoldoende, omdat bijvoorbeeld niet wordt aangegeven welk lid de zaak zal overnemen. Klager kan dus weinig met deze informatie en Verweerder instrueert cliënt E niet nader. Bovendien wordt Klager naar het oordeel van de Raad niet “direct” geïnformeerd. Daarvoor is de periode die ligt tussen 15 januari 2021 en 5 februari 2021 te lang, waarbij de Raad het bovendien aannemelijk acht dat de overgang van de zaak al voor 15 januari 2021 heeft plaatsgevonden, omdat de instructies aan Verweerder zeer wel het gevolg kunnen zijn van eerder contact tussen cliënt E en Verweerder waarbij al duidelijk was dat Verweerder de zaak zou overnemen.

4.4.25 Samenvattend constateert de Raad van Toezicht dat voor geen van bovengenoemde cliënten Verweerder een actieve informerende of controlerende rol gespeeld heeft zoals volgens de Raad is vereist wanneer het overnemende lid het informeren van het overdragende lid overlaat aan cliënten. Bij cliënten A, C, D en E blijkt bijvoorbeeld niet dat Verweerder erop heeft toegezien dat de verstrekte informatie juist en voldoende was. Voor cliënten A, C en D moest Klager er bovendien zelf achter komen dat de zaken waren overgedragen, waardoor Klager onnodig belast werd omdat hij de verantwoordelijkheid voor de zaken, naar het oordeel van de Raad, terecht niet zomaar kon neerleggen. Bij cliënt C was daarnaast ook sprake van verwarring over wie verantwoordelijk was voor een zaak. Verder is er voor cliënten A, C en E geen sprake geweest van het direct informeren van Klager, niet rechtstreeks en ook niet via de betreffende cliënten.

4.4.26 De Raad van Toezicht oordeelt daarom dat de klacht volgens klachtschrift 1 gegrond is doordat Verweerder gedragsregel 5d heeft geschonden.

4.4.27 Het beroep van Verweerder op de slechte relatie door het arbeidsconflict met Klager als rechtvaardigingsgrond voor zijn gedrag kan Verweerder niet baten. De Raad van Toezicht acht de eisen die gedragsregel 5d aan het overdragende lid en het overnemende lid stelt van toepassing ongeacht de relatie tussen partijen. Dat is de functie van gedragsregels. Klager heeft in dat verband volgens de Raad van Toezicht ook terecht gewezen op gedragsregel 5a, die bepaalt dat een goede collegialiteit tussen leden noodzakelijk is en dat die in stand moet worden gehouden *ondanks persoonlijke gevoelens*. Hetzelfde geldt naar het oordeel van de Raad voor gedragsregel 5d.

4.4.28 Klager heeft ook gewezen op het feit dat Verweerder zich niet collegiaal gedragen heeft. De Raad van Toezicht begrijpt deze klacht in de context van het gedrag van Verweerder inzake de overdrachten en wijst daarom op hetgeen hierboven is aangegeven omtrent gedragsregel 5d. Klager heeft niet op oncollegiaal gedrag van Verweerder gewezen buiten deze context en Raad acht een afzonderlijk oordeel daaromtrent dan ook niet nodig.

4.5 Klachtschrift 2

4.5.1 Uit de door partijen overlegde stukken blijkt dat voor de beëindiging van de arbeidsrelatie van Verweerder met Klager, op 1 mei 2020, Cliënt F, Cliënt G, en Cliënt H, bij het OCNL vertegenwoordigd werden door Verweerder als octrooigemachtigde in dienst van Klager.

4.5.2 De Raad van Toezicht is van mening dat de door bovenstaande cliënten ondertekende volmachten voor het Europees Octrooibureau en PCT na uitdiensttreding door Verweerder geïnterpreteerd konden worden als uiting van deze cliënten om de vertegenwoordiging door Verweerder, ook na de beëindiging van de arbeidsrelatie met Klager, voort te zetten. Omdat niet gebleken is dat er voor 1 mei 2020 sprake was van een schriftelijke volmacht voor vertegenwoordiging van betreffende cliënten bij het OCNL,

betreft deze voorzetting van vertegenwoordiging door Verweerder voor het Europees Octrooibureau en PCT ook de vertegenwoordiging bij het OCNL.

4.5.3 Het feit dat na ondertekening van de betreffende volmachten door Cliënt F en Cliënt G met Verweerder, deze cliënten opdracht geven aan Klager voor bepaalde diensten, waardoor enige verwarring optreedt, is naar de mening van de Raad van Toezicht niet terug te voeren op een valse of misleidende verklaring door Verweerder. Deze verwarring is eerder terug te voeren op de klacht van Klager in klachtschrift 1 omtrent de overdracht van zaken en cliëntcliënten, waarbij Verweerder heeft verzuimd een actieve rol in te nemen. Ook van verdere misleiding van de kant van Verweerder richting het OCNL is de Raad niet gebleken.

4.5.4 De Raad van Toezicht concludeert op grond van voorgaande overwegingen dat Verweerder geen valse of misleidende verklaring(en) heeft afgegeven aan het OCNL of enige andere instantie en derhalve niet gehandeld heeft in strijd met gedragsregels 1.e. en 6.

4.6 Diversen

4.6.1 Verweerder heeft in de stukken diverse bedenkingen en/of klachten geformuleerd jegens Klager. De klachtenprocedure kent geen klachten in reconventie. Indien een partij een klacht wenst in te dienen, dient zij dat in een afzonderlijke procedure te doen. In de onderhavige procedure heeft Verweerder in het antwoord van 10 december 2021 aangegeven ook 'niet direct' klachten in reconventie te willen indienen (zie rn. 5.8).

4.6.2 De Raad van Toezicht ziet evenmin aanleiding om de procedure ingevolge artikel 23o, lid 2 in werking te zetten.

4.6.3 Verweerder heeft ten slotte de Raad verzocht om Klager te veroordelen in de kosten van deze procedure, althans daartoe een voor de civiele rechter richtinggevende overweging op te nemen. De Raad wijst erop dat zij niet

de bevoegdheid heeft een kostenveroordeling uit te spreken en ziet geen aanleiding een verdere overweging dienaangaande op te nemen.

4.7 Maatregel

4.7.1 Op grond van het bovenstaande komt de Raad van Toezicht ten aanzien van het opleggen van een maatregel als bedoeld in artikel 23u, lid 1 ROW1995 tot het volgende:

Klachtschrift 1

4.7.2 De Raad van Toezicht acht de klacht tegen Verweer ten aanzien van gedragsregel 5d gegrond op basis van bovengenoemde overwegingen en legt daarvoor de maatregel van berisping op.

4.7.3 Daartoe is het volgende redengevend.

4.7.4 De overtreding van bedoelde gedragsregel heeft naar het oordeel van de Raad stelselmatig plaatsgevonden en Verweerder heeft geen enkel voorbeeld gegeven (ook niet ten aanzien van andere dan in het bovenstaande door de Raad behandelde zaken van de door Klager genoemde 171 zaken), waaraan de Raad vertrouwen kan ontleen dat de bovengenoemde zaken van cliënten A-E een incidentele en onbedoelde fout betroffen. In tegendeel, ook na het contact met de Raad van Toezicht in november 2020 lijkt Verweerder niet overtuigd te zijn van zijn verplichtingen volgens gedragsregel 5d, getuige zijn e-mail van 26 november 2020 (*“Ik heb u overigens ook uitgelegd waarom de regel om andere, moverende redenen niet van toepassing kan zijn”*). Bovendien heeft Verweerder ook tijdens de zitting geen blijk gegeven van voortschrijdend inzicht ten aanzien van zijn verplichtingen inzake gedragsregel 5d. Daarom acht de Raad de niet licht op te vatten maatregel “berisping” op zijn plaats.

4.7.5 Klager heeft in klachtschrift 1 ten aanzien van de maatregel aangegeven dat een waarschuwing of berisping geen gewicht in de schaal zal leggen om Verweerder tot ander gedrag te brengen. Zoals aangegeven is een berisping een niet licht op te vatten maatregel en heeft de Raad in het bovenstaande toegelicht welke verplichtingen en acties gedragsregel 5d inhoudt, en Verweerder wordt dringend geadviseerd deze ter harte te nemen bij verdere overname van zaken, van Klager dan wel van andere leden.

Klachtschrift 2

4.7.6 Ten aanzien van deze klacht heeft de Raad van Toezicht geoordeeld dat deze ongegrond is. Een maatregel zal daarom niet worden opgelegd.

5. Beslissingen voor beide klachtschriften

5.1 Op grond van het hierboven behandelde klachtschrift 1 is de Raad van Toezicht van oordeel dat Verweerder in strijd heeft gehandeld met gedragsregel 5d en legt daarom de maatregel BERISPING op.

5.2 Op grond van het hierboven behandelde klachtschrift 2 is de Raad van Toezicht van oordeel dat Verweerder niet in strijd heeft gehandeld met gedragsregels 1e en 6 en oordeel dat geen maatregel aangewezen is.

Ingevolge artikel 23w ROW 1995 kan tegen deze beslissingen binnen dertig dagen na de dag van verzending beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Den Haag.

Gedaan te Den Haag op 17 februari 2023

mr. ir. F.A.T. van Looijengoed, Voorzitter

Ir. J.C. Volmer, Secretaris

Dr. N.M. Derix, lid

Dr. A.J. de Vries, plv. lid

Ir. P. Dorna, plv.lid